

DE STRALSUNDER HOOGVLEIGER

Van ouds een fijne Hoogvlieger. Door Hollandsche scheepvaarders naar Stralsund gebracht. Gedurende de laatste 25 jaar in type en kopvorm verfijnd voor tentoonstellingsdoeleinden.

De Stralsunder Hoogvlieger, waarvan we hier te lande, dank zij de bemoeiingen van den heer S. G. H. Doornbos te 's Gravenhage, tegenwoordig zeer goede exemplaren op de voornaamste tentoonstellingen zien verschijnen, komen hier reeds langeren tijd voor, doch de kwaliteit was niet zoodanig dat deze in staat was om propaganda voor het ras te maken.

Vroeger werden de Stralsunder Hoogvliegers in Stralsund en Nieuw Voor-Pommeren uitsluitend op hun vliegcapaciteiten gefokt en alleen de goede hoogvliegers werden door de liefhebbers op hooge waarde geschat.

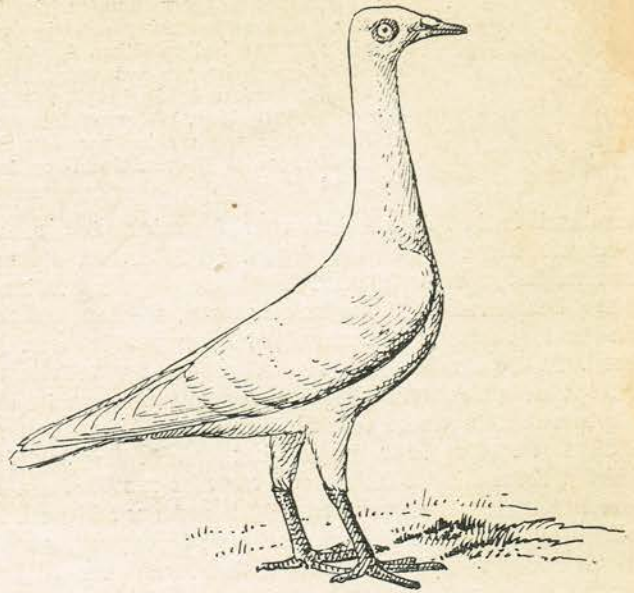
Onder de tegenwoordige omstandigheden, waarbij het tentoonstellingswezen een overheerschenden invloed heeft op de gansche ontwikkeling der duivensport, zijn de rollen omgekeerd en wordt thans veel te weinig aandacht geschonken aan het vliegvermogen en de vliegkunst der dieren. Het elegante, langhalzige dier met hoekig achterhoofd domineert volkomen.

Toch is ook de veredelde Stralsunder nog een goede hoogvlieger, die zich zwermgewijze in een korte spiraallijn naar boven weet te brengen, zoodat na uiterlijk 10 minuten een zoodanige hoogte bereikt is, dat ieder dier nog als een klein wit stipje aan den hemel staat. Soms worden de dieren zelfs voor het bloote oog onzichtbaar. Eenmaal op groote hoogte aangekomen, gaat de groep weer minder gesloten vliegen en zweeft in sierlijke kringen boven het hok. Het op en neer is evenals het beschrijven van achten een fout. Soms verbetert een vlucht haar fouten, soms blijven die, ja verergeren ze zelfs nog. De groote moeilijkheid is natuurlijk om de overtreders, die de directe aanleiding zijn voor de fout van de geheele groep, te onderkennen, want de dieren vliegen op een hoogte, dat ze niet onderling te onderscheiden zijn.

Na één tot twee uur wordt het jaagvlaggetje ingehaald, waarop de dieren gewoonlijk onmiddellijk naar beneden komen. Alleen wanneer het weer zeer fraai is, dan blijven ze vliegen en zijn zelfs lokvogels niet in staat om ze naar beneden te halen. Wie, bij gebrek aan tijd overdag, zijn dieren laat op den dag uitlaten, kan het treffen, dat ze bij schitterend weer en heldere maan den geheelen zomernacht doorvliegen.

Over het algemeen zijn de morgenvroegte en de vroege namiddaguren het meest geschikt voor het hoogvliegen. De Stralsunder Hoogvlieger werd in de 18e eeuw door Hollandsche schepen naar Stralsund gebracht. De Hollanders hebben deze hoogvliegers zonder twijfel in het Oosten gevonden. Vrijwel alle witte kaalbeenige Hoogvliegers en Tuimelaars met langen kop, die we onder verschillende namen in diverse landen aantreffen, zijn verwant aan elkaar. Men denke hierbij aan de Cumulets, Hagensaars, Deensche Hoogvliegers, Deutsche Hoogvlieger en Stralsunders. Zij hebben verschillende eigenaardige kenmerken en eigenschappen gemeen, al mogen ze in de onderdeelen van hun uiterlijk dan ook niet onbelangrijk verschillen.

De Stralsunder heeft het temperament van het edele renpaard; edel en nerveus. De Duitschers hebben den Stralsunder uiterlijk zeer sterk veredeld gedurende de laatste 20 jaren. De hoogere beenstelling, langere en dunnere hals en slanker figuur zijn de voornaamste kenmerken van dit veredelingsproces. Ook de kop is over het alge-

IDEALE STRALSUNDER HOOGVLEIGER

K 575

meen fijner geworden. Bij de doffers laat de platheid van den bovenkop nog wel eens iets te wenschen over. Vooral de hoekigheid van achterhoofd en halslijn is een zeer voornaam punt, dat alleen bij de allerbeste dieren in volmaaktheid aanwezig is. De keelwam is thans grootendeels verdwenen, doch de meeste dieren zijn toch nog te los van vel aan de keel. Het gevolg daarvan is dan, dat de keel niet diep genoeg is uitgesneden, waardoor de edele kopuitdrukking niet bereikt wordt.

Een zeer moeilijk probleem biedt het oog! De iris moet niet, zooals bij de meeste Tuimelaars, porcelein-wit zijn, doch meer glasachtig, waardoor de kleinste adertjes in den buitenrand der iris opvallen.

De oogrand, die zoo breed en vurig mogelijk wordt verlangd, laat zich bij losvliegende duiven gemakkelijk verwezenlijken. Bij vastzittende duiven van dit ras laten de oogranden meestal in kleur te wenschen over. De kleur er van is meestal te bleek.

Het is zeker haast wel overbodig hier nog te vermelden, dat van den Stralsunder Hoogvlieger alleen maar de witte variëteit bestaat.

Hoe de ideale Stralsunder Hoogvlieger er tegenwoordig uit moet zien, toont ons de hierbij gaande afbeelding, welke ook zeer duidelijk de min of meer horizontale houding van het standaardtype weergeeft. Zooals het bij de meeste rassen gaat, is het ook hier: het ideaal wordt door sommige dieren in een of meer onderdeelen vrij aardig benaderd, doch een algeheele verwezenlijking blijft nog een vrome wensch.

v. G.

MAAK GEBRUIK VAN UW GRATIS ADVERTENTIE, 4 X 10 REGELS PER JAAR, OM UW OVERTOLLIG MATERIAAL TE VERKOOPEN.

Het zal U zoo goed bevallen, dat ge meer gaat adverteeren
